

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația Telegrafiei arhiepiscopale Sibiului, strada Măcelarilor 47

Corespondențele sunt a se adresa la:
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garnison — și timbru de 30 cr. pentru
fiecare publicare.

Alegerile la universitate.

Alegerile la universitate s'ar pără, după indiferentismul ce se arată între români față cu ele, că nu ne privesc. Este adevărat că numai pe o parte din români îi privesc, pe partea carea locuiesc acele comitate și părți de comitate, care au aparținut mai înainte fundului regesc. Cu toate aceste și partea aceasta este un factor considerabil al poporului român, și este o economie națională politică, dacă și părțile, la rândul lor, urmăresc aceeași întâi ce urmăresce întregul.

De aceea atragem atenția alegătorilor noștri din nou asupra alegerilor, cari se vor face în Sâmbăta viitoare, să nu fie trecute cu vederea ca și când nu ne-ar privi de loc.

Prin aceasta nu voim nici decum să provocăm o luptă cu sasii, cari de astă dată au una și aceași soarte cu noi. Toamna identitatea sorței gândim că este terenul, pe care ne putem înțelege unii cu alții mai ușor spre a trimite în contelegeră deputați, cari se reprezintă și să apere interesele populației, nu însă să fie instrumente în mâinile organelor guvernului.

Trebue se nu perdem din vedere că chemarea universității este redusă la administrarea averei cu destinația de a promova cultura. Datoria românilor din fostul fund regiu este în privință cheamării universității indoioi: odată ca să ne împărtăsim și noi în proporție egală din mijloacele pentru promovarea culturii și alta ca să nu dăm prilegiu statului se confisce mijloacele acestui ca pe toate celelalte spre promovarea maghiariștilor.

Scim că de nefavorabil ne este censul electoral spre a reesi la alegeri. Înțelegerea cu alegătorii săsesci poate însă ne dea rezultate mai bune ca în trecut. La toată intemplarea avem datorința de a nu lăsa lucrul în voia sorței, ci a cerca posibilul și pentru a avea cu o experiență mai mult în viitor. În afaceri politice nu trebuie desprețuită nici o eventualitate. Si desastrele chiar sunt factori cari la timpul seu își dau rodurile sale.

Dorim dară ca cei indreptăti să nu și uite de datoria lor și mai departe ca reprezentanții ce eventuali vor trimite în universitate să apere dreptatea care nu exclude interesele populației întregi din fundul regiu.

Revista politică.

Sibiu, în 20 Aprilie.

Projectul scoalelor secundare s'a desbatut două zile deja în casa magnaților. Din căte ne sunt cunoscute despre desbatere încă nici o voce nu s'a ridicat contra projectului. Lupta parlamentară din aceste două zile seamănă cu manevrele militare ale unei armate ce se împarte în „amici” și „inimici”, cari se bat numai pentru deprindere, fără de a se răni și strica unii pe alții.

Metropolitul nostru M. Romanul a luat cuvântul numai Marți.

Alianța triplă despre carea se scriu atâtea versiuni, are să se facă alianță cuadruplă, așa cum de patru. „Die Post” din Berlin îndigă republicei franceze, că nu mai să vrea să între în alianță celor trei puteri, va fi bine primă, pe baza garantării teritoriilor actuale ale puterilor aliate. Foile bonapartiste dic că politica cea mai sănătoasă pentru Franța ar fi apropierea de Germania și Austro-Ungaria. Foile republicane însă condamnă o astfel de politică. „Între învingătorii și învinsii dela 1870 nu începe împăcare” dice „Réforme” ear „France” se mărgărește cu alianța latină, după ce Italia și Spania vor lăpăda monarchismul.

Spiritu revoluționar au intrat deja în armata rusească. Oficeri superiori dela artillerie s-au arestat în Petersburg și Smolensk. Aceștia sunt compromiți ca participanți la o conjurație organizată, care avea de gând ca după încoronare să se pună în lucru un atentat asupra țarului și apoi se proclame republika.

În România luptele electorale pentru cameralile de revisiune preocupa toate spiritele. Toate afacerile celelalte dispar față cu alegerile. Regele Carol aduce cu sine pe nepoții Ferdinand și Carol la București.

Proiectul pentru scoalele medii în parlamentul Ungariei.

Diua a opta a desbaterei.

(Urmare.)

După Alecsandru Roman, a cărui discurs se află în suplement, vorbesc Alecsandru Csanády (contra) ear Otto Herman și B. Orban iau cuvântul în cestiu personală. Urmează apoi la cuvânt.

Edmund Steinacker (neamă din Ungaria). Vorbitoriul nu trage la indoială necesitatea creării unei legi pentru scoalele secundare și dreptul statului a crea legi de acestea. Vederile didactice constată atinsa

necesitate. Vorbitoriul s'ar putea alătura, prin urmare, la propunerea minorității, care cere dela guvern prezentarea unui proiect basat pe principiile ce respectă drepturile existente. Argumentele, folosite în părere minorității, cu deosebire însă unele vorbiri ținute într-o sprințirea proiectului de obligă pe vorbitori moralmente, a nu se alătura la propunerea amintită. Vorbitoriul nu primește proiectul nici în general, fiindcă este prea departe puterea statului pe cîntul autonomiei confesionale și al egalei îndreptățiri naționale.

După E. Mezey (contra) încheie președintele desbaterea generală ne mai fiind insinuată altă vorbitoare. Vorbirea de încheiere a ministrului president

Coloman Tisza: Proiectul s'a desbatut din foarte multe puncte de vedere afară de punctul de vedere curat didactic. S'a ridicat o grămadă de gravamine. Fiind că gravaminele acestea privesc parte mare resortul, ce-l ocupă eu, mă văd necesitat a mai pune încă odată la probă indulgența onoratei case. (Se audim!)

E o procedură nedeană a face pe un ministru obiect de batjocură. Aceasta fie ăsă pentru aceia, cari fac ce fac și se acață de ministru.

Înainte de a intra în meritul vorbirei mele voi reflecta la un punct din vorbirea dep. Csanády.

A. Csanády: Sunt de față! (Ilaritate.)

Coloman Tisza: Constat, că în ședința dñs 11 Ianuarie 1860 din Debrețin n'am aparținut acelora, cari i-au sprinținit propunerea de respingere a petiției din motiv, fiind că eu însuși făcusem propunerea la însarcinarea districtului bisericesc. (Ilaritate)

Aceasta o observă în interesul adevărului. (Aprobare în dreapta).

Tot în interesul adevărului voiu să observ unele la cele ăsă de dep. Roman și Steinacker. (Să audim!)

Dep. acestia au făcut amintire de elaboratul comisiunii naționalităților dela dieta din 1861 susținând, că atunci s'ar fi făcut unele promisiuni, cari au rămas neîmplinite și că întreaga direcție s'ar fi schimbat de atunci.

Fiindcă domnii acestia se ocupă și cu mine mă văd indemnăta constată, că eu n'am fost amicul părărilor din 1861, părări conduse de intenții noble însă extreme. N'am fost prin urmare nici amicul promisiunilor plăcute aspiraționilor naționalistice. N'am părtinit părăurile de atunci, fiindcă nu voiam a emula în promisiuni cu bărbații absolutismului. Bărbații aceia n'au avut lipsă să se țină de promisiunile date, legislativa ungură însă trebuie să-și împlinescă (!) promisiunea, (aprobată în dreapta.) Proiectul

FOITA.

La pascile Ormidenilor.

(Copii de pe natură, zugrăvite de P. S.)

(Urmare.)

Pentru Vinerea Pascilor destul să fie. Să vedem decursul Sâmbetei.

Înălț de noapte audim bătându-se toaca la biserică. Oamenii părăsesc asternutul lui Morpheu și se pun pe lucru. Cine poate merge la biserică, cine nu, rămâne acasă. Cu deosebire femeile încep a cerne făină prin mai multe site, apoi se apucă de frâmentatul aluatului. Înălț de dimineață se începe coacerea colacilor, și de oare ce cuptoare de pâine nu se află la toată casa, aşa mai multe familii coc la un cuptor. Ormidenii se mai țin încă de vorba bătrânilor: când va fi la toată casa cuptorului, atunci nu vor avea ce coace, prin urmare puțini se îndură și zidă căte un cuptor de pâne.

La casa lui Toader al Cucului este cuptorul. Nana Patrafina din vecini încă până în diuă aduse lemne și aprinse cuptorul, apoi cu ajutorul moașei Tină începu prefacerea colacilor, cristinelor și a păsărelor. Fiecare colac și cristată dovedește cua-

ficiunea unui fabricator renomit de pâne albă, căci sunt o compoziție de împletituri de aluat, în mijloc cu unul sau mai multe ouă roșii, pe deasupra unse cu galbinuș de ou ca să capete o culoare galbenă-brună. Abia s'au aruncat pâinile și colacii în cuptor și căci-va copii sunt aci, căci lor le lasă gura apă după pisăreii aruncate în cuptor, cari find copti îndată se și transpun în gurile lor, în cari dinții și gâtlejul muncesc, neobosită pentru procurarea materialului necesar de mistuire.

La cuptorul lui Toader al Cucului se coc colacii dela dece familii și stomachul fiecarui copil își împlinesc fidel funcționează să între mistuirea pisăreilor. De către seară vedem la casa lui Toader mai multe mueri, cari cu foarfecile pe limbă critică procesul de coacere a mai multor familii. Nana Floare se plângă că nu i-au crescut cristalele, moașa Veta îngheță o gigantică bucătică de pisărel și ridând cu ochii începe a povesti celorlalte întemplieră lui Nuțul din deal. Pe când povestea ea, baba Todosie se ridică în vîrful degetelor de curiositate, ridică umerii în sus, așea că capul între ei și în holbând ochii începe a flutura și pustiu trăgând suflatul înălțătrui, ear celelalte femei se omorâu de ris și băteau în pălti. Povestea nanei Veta fu destul de tragicomică pentru a provoca acest ris nebunatic. Nuțu batâlă păcatele, sculându-se de noapte fu însărcinat pe spinarea sa, de nana Vuță

să ducă o troacă mare cu aluat la cuptorul lui Toader. Dar spinele îl afă omul și pe întuneric și Nuțul nostru nebăgând de seamă, alunecă într-o bală mare, de unde abia scapă scăldat ca un câine, ear troaca înnotă pe suprafață apei ca barca lui Noe și aluatul din care trebuie să se facă mai multe pâni și colaci, s'a cufundat în fundul apei, de unde numai este scăpare.

Nuțul eşind afară voi se injure tot felul de apă pe lume, dar aducându-și aminte că e Sâmbăta Pascilor, tăcu, făcându-și aceasta detorință obișnuită numai în gând, apoi cugetându-se la pâni și colaci ce s'ar fi putut face din aluatul innecat, înghiță de căteva ori gol, și nana Vuță a rămas fără colaci pe Pasci.

Saturându-ne de miroslul acestor colacării să mergem mai departe.

Coalea în coasta dealului vedem o casă singuratică unde preste toată diua merg bărbați cu barba urită și cu părul în disordine, ear când se întorc îndreptă sunăt așa de frumoși la față încât pare că s'au spălat cu apă vie. Cine seude în casa aceea? Acolo e locuința unui comisariu de înfrumusețare, poreclit altmîntrea bărbier. Funcționează acestuia durează numai în ajunul sârbătorilor, altcum și el e băs plotgit ca și ceilalți. Bricul său așa e de ager, încât până ce rade un om, trebuie să ascuță numai de dece ori,

de atunci n'a ajuns în vigoare de altcum nici când ; el rămasă părerea cător-va bărbați foarte onorabili, cari l'au creat sub impresiunea momentului, nu posede prin urmare putere deobligătoare.

Ei dară a venit legea din 1868. Domnilor deputați, cari se provoacă la părerile lui Deak și Eötvös, le atrag atențunea, că pasagiul acela asupra căruia se plâng astădi și pre care deputatul Polit îl amintescă în bătaie de joc, pasagiul referitor la limba de stat, s'a primit în lege în contra proiectului dat de Francisc Deak, fresce cu aprobarea mea și a colegilor mei. (Strigări în dreapta Așa e !)

E curioasă imputarea, ce ni se face și anume : c'ar esista o contradicere în aceea, că noi dispu-nem în interesul naționalităților nemaghiare tot, ce nu e în contra interesului public al statului. În decursul desbaterei acesteia n'am audiat pe nimenea susținend, că naționalitățile să nu-și vorbească și cultive limba lor maternă. Unii însăși se opun lucrul astfel, ca și când s'a opri folosirea și desvoltarea limbii materne. Nimenea nu se poartă cu astfel de idei, eu mai puțin ca ori-care, fiindcă nu sum amicul șovinismului. (Așa e ! în dreapta.) Nu o pretinde aceasta nici proiectul. Nu pricep deci obiectiunile acestor domni, cari se laudă de altcum, că copii, naționalilor lor ar fi învățat limba maghiară și înaintea acestui proiect. Mă bucur dacă este așa.

Nu pricep însă, ce pot avea acești domni contra unui proiect, care nu urmăresce alt scop, decât a satisface dorinței naționalilor lor de a învăța limba maghiară. (Aplause vii.) Proiectul nu vrea alt-ceva, decât, că tinerii din scoalele medii se poate învăța limba maghiară ear profesorii să fie astfel pregătiți, încât se poate provede învățămîntul din acest obiect. Proiectul le asigură deci dorința nutrită de decenii. Sau, că ei nu nutresc astfel de dorințe, și în casul acesta ar fi bine să vorbească pe față ; s'au că le nutresc și apoi n'au motiv a susținend, că dispozițiile acestea le nimicesc naționalitatea, ci trebuie să le primească cu bucurie și multămire. (Aplause vii.)

Grozav de multe plângeri s'au ridicat din punct de vedere al naționalităților. Am audiat pe unii plângându-se, că li se iau scoalele cu puterea, că se interdize singuraticilor presentarea de petițuni în limba maternă, că se deneagă la judecătorii primirea astfel de petițuni și că chiar și în comune se interdize folosirea limbii proprii. Abia pot avea onorată casă, cunoștință despre toate casurile întemplete în resortul meu, necum se pot afirma, că în țară nu s'ar afla oameni iperzelosi în respândirea limbii maghiare. Ve asigurez însă, că de căte ori mi s'a prezentat un asemenea cas am casat conclusul respectiv.

Nu se poate susține deci că ar esista tendență unei maghiarișări forțate. Încât despre mine pot afirma, că n'am fost nici când amicul maghiarișării forțate, și nici nu voi fi, fiind convins, că naționalitatea sau limba nu se poate respindă cu forță. (Aprobare.) Proiectul nu urmăresce scopul acesta, el doresc a oferă, acelora, cari o doresc, ocasiune, spre așa putea insuși limba maghiară și impune datorințe numai acelora, cari și ei din partea și pretind dela stat drepturi. (Aprobări.) Aceasta se întemplă și la judecătorii. Nu există lege, care ar opri partida, se înainteze o petiție în limba maternă. Atunci, când cere judecătoria dela avocat folosirea limbii de stat, nu calcă nici o lege și nici interesele naționalității. Advocatul au primit

din partea statului drepturi și diplome, trebuie se aibă deci și datorințe.

În loc ca domnii deputați să se provoace aici la astfel de casuri și la anumite abusuri, ar fi cu mult mai bine și mai patriotic, dacă s'a năzuți ale delătura pe cale ordinată. Nu stă frumos a alarmă și descredita, fără motive, statul în lăuntru și în afară, și a împuța guvernului, ca din stele tendențe, ce nu le-a avut nici când.

Nu voiu se intru de nou în o polemie cu domnii deputați săsi, după ce cu altă ocazie le-am desfășurat vederile mele. Le atrag însă atențunea încă asupra duor lucruri.

Dănsii susțin a fi popor civilisat, a înainta cultura și că institutele lor stau la nivelul culturii europene. Nu neg, că institutele lor sunt între cele mai bune din țară, că le cunosc eu. Toate poarăle civilisate condamnă însă de decenii sistemul, pe care îl au ei adi, sistemul, pe baza căruia cariera profesională e o carieră de transiție și nu scop final. Plângerea lor e prin urmare diametral opusă principiului statorit de marea națiune germană. Afacerea aceasta stă în contradicție cu interesele învățămîntului. Însă domnii numiți pe lângă acest sistem greșesc când susțin, că ei resping proiectul în interesul culturii.

Un alt deputat s'a folosit de citatul francez : „voi nu puteți fi liberi, căci nu știți se fiți drepti.“ Și mai departe : „Nedreptatea e urmărită de pe deapsă.“

Nu voiu să aplic citatele acestea la sasii din Transilvania, căci m'ăști vedea în consecință necesitat, a le spune, că le-a sunat și lor clopotul de înormémentare, că i-a ajuns pedeapsa, că nu mai pot fi liberi precum au fost secoli întregi în patria aceasta. Ei se plâng fără a fi prescurtați în vre-o privință. Li se lasă limba ca object obligat în scoalele secundare, pot înființa scoale căte voesc, și au numai îndatorirea, ca scoalele lor se corespundă recerintelor unei scoale bune și să se propună în ele și limba maghiară și încă în limba maghiară. Mai mult drept ar avea să se plâng cele 7 comune maghiare luterane din Transilvania, care sunt subordonate consistoriului sasilor și au așa îndeplinită afacerile bisericesti în limba germană în mâna legii pentru naționalități. (Aprobare în dreapta. Contradicții din partea sasilor.) Me rog de iertare; am cunoscut adesea plângerea, că sunt constrinse a purta corespondență în limba germană. (Aprobare în dreapta. Nu-i adevărat ! din partea sasilor.) Ori cum vă veți frâmenta, ce dic e adevărat. Stănd lucrul astfel, mă mir cum ve mai puteți plângă !

Dacă și există în cestiunile de naționalitate o deosebire — nu atât în ceea ce privesc dispozițiunile și procedura guvernului, ci în ceea ce privesc dispozițiunea și spiritul — între adi și 1868 permitând o binevoitoare observare fără intenție valămoatoare. Dacă să schimbă în adevăr spiritul de toleranță și de concesiune de drept, aceasta își are cauza sa. Causa e, că mulți dintre locuitorii nemaghiari au folosit libertatea primită contra dăruitorului. Părasită năzuința aceasta și spiritul, ce a condus pe bărbații de influență din 1861 ear va reveni. Până când însă facem esperență, că speranța ce o am pus odinioară în puterea libertății și simplă iluziune, nu vă mirați dacă statul face totul spre a se putea conserva. (Aplause generale.)

Amenințarea dep. Polit, că dând adi statului mijloacele cerute, vom esopera crearea cu timpul a

unei majorități nemaghiare în parlament, care n'ar fi chiar dorită de elementul maghiar, amenințarea aceasta e fără basă. Polit dovedește numai, că sprijină o politică foarte periculoasă.

În privința culturală proiectul are scopul a delătura rău : a ave profesori necualificați și tineri nepregătiți de ajuns pentru studiile universitare. Modificările de lipsă se vor pute face în proiect în decursul desbaterei speciale. D. dep. Pronay nu m'a priceput când am dîs, că eu doresc a a se desbată proiectul din punct de vedere mai înalt și nu din cel confesional. Convingerea mea e : sferea de drept a fie cărei confesiuni trebuie să rămână nealterată și să se ceară dela confesiunii înmai atâtă, cât nu se impotrivesc cu interesele lor mai înalte și e neapărat de lipsă pentru existența și conservarea statului maghiar. Aceasta e punctul de vedere mai înalt. Fie-care trebuie să și identifice interesele proprii cu interesele statului. Recomand primirea proiectului.

Diua a douăsprădecea de desbatere.

Președintele Pechy deschide ședința la 10 ore.

La ordinea dilei sunt vorbirile din urmă în desbaterea generală asupra proiectului de lege pentru scoalele secundare.

Mai întâi vorbesc referentele G. Szathmáry. Vorbitorul purcede din punctul de vedere al învățămîntului, al naționalităților și al autonomiei confesionale și grupează în jurul acestor trei puncte cele dispe de deputați, cari au vorbit contra proiectului. Cele susținute de părtinitorii votului separat învoală în sine, dice vorbitorul, un stat în stat, și de aceea le respinge.

Dănsul, descoperind abusurile și relele de pe terenul învățămîntului, n'a acusat nici decât pe ministrul de instrucțiune, precum li se pare unor domni. Dacă în descoperirea numită se află vre-o imputare, aceea nu poate privi pe alt cine-va, de căt pe domnii, cari se opun proiectului. E necorect a culege din proiect, precum a făcut Otto Hermann, de aici și de dincolo căte un cuvînt vedi doamne spre a arăta tendența proiectului. Cuvintele : „centralistic, birocratic etc.“, apoi dicerile : „stat pro ratione voluntas“, miroasă a poliție, e un fel de sablon, e o doctrină reacționară, formează un buchet demn de apărătorii votului separat ; vorbitorul respinge votul separat.

In fața unui op de reformă, precum e proiectul, care privesc întreg terenul învățămîntului din scoalele poporale, propunerea dep. Pronay nu e altceva, decât politica unui neguțător. Ce s'ar ajunge prin ridicarea cător-va scoale medii în părțile transilvane, tocmai acum când ne aflăm în ajunul unei regulări grandioase, precum o intenționează proiectul. Dacă se va primi proiectul de lege, atunci guvernul își va ține de datorință a înființa scoale secundare nu numai în părțile transilvănești și în Ungaria de sus.

Vorbitorul respinge imputarea, ce i se face din partea dep. Zay, că ar fi propus înlocuirea limbii de propunere nemaghiare cu cea maghiară în scoalele nemaghiare. Statul face concesiunea nemaghiarilor a putea avea scoale cu limba de propunere nemaghiară, în schimb n'ar fi nici un pecat, dacă nemaghiarii s'ar îndeletnici a dispune, ca în scoalele susținute de ei să se propună în limba maghiară : limba și literatura maghiară și istoria și geografia Ungariei. La propunerea de felul acesta n'a condus pe vorbitorul șovinismul ci cea mai bună intenție, de a

dar cu atât mai bune sunt foarfecile, cari de și nu sunt făcute pentru tunsul părului omenesc, totuși fac un serviciu cu mult mai nobil decât acela, pe care l'au făcut la tunderea lănei oilor în anul trecut. Lungimea acestor foarfeci e de patru decimetri. Dacă nănuța Cătrina nu ar fi tocit foarfecile cele mai mici cu croitul, atunci nu ar fi lipsă de aceste mari.

În cealaltă margine de sat este o altă casă, care ne atrage atențunea într'acolo prin aceea, că vezem în ea întrând oameni și întorcându-se cu ceva subsu-oară. Să intrăm și noi în lăuntru. Ei, aci e casa croitorului din sat, altcum băeși ca și alții și măestria, croitorie o exercită numai în postul Crăciunului și a Pascilor. În chilia sa nu vedem alta decât pete ce croite, cioareci gata și negata ; el sérmanul mai are de croit și cusut mai multe părechi, fiind astfel similară toată noaptea până în dimineață dilei de Pasci. Nu-i merge rău.

Când ne întoarcem întraltă parte eată mai mulți oameni cu căte un par lung în spate, în care sunt însipite o mulțime de bucăți de carne. Aceștia sunt acționarii unui consorțiu, care a cumpărat un cap de vită pe credit și carne acesteia o au împărțit între ei.

Fiindcă văduriam carne în frigare să vorbim ceva și despre cuina Ormindeanului. Mâncarea lui principală la Pasci este curechiul umplut. Acesta

se ferbe încă de Sâmbătă. Tot atunci se ferbe și grâu, care se mânca cu lapte dulce. Apoi friguri de galăje, purcel, miel încă nu lipsesc. Copiii numai sciu, ce să facă de lacomie, când li se umple nasul cu miroslul mâncărilor nouă ; le pare că până a două și mai este un timp așa de lung ca postul Pascilor. Dacă se întemplă să rămână un copil numai singur în cuină, atunci acesta în neastămpărul său uită de post și privind în toate părțile să nu'l observeze nimenea, înălță o bucată de curechiu sau carne și după ce a înghițit, aducându-și aminte că e post și pare rău de faptă sa, și mustrarea conștiinței sale intră atâtă îl nepăcăiesc, încât cugetă, că el va fi omul cel mai nefericit pe lume pentru că se va mănia Dădu pe el și nu'l va primi în raiu. Însă fapta aceasta o păstrează în secret, temându-se și de pe deapsa părinților.

Pentru diua Pascilor toate mâncările se pregătesc de sămbătă, căci în diua de Pasci nu se ferbe nimic, ba nici nu se mătură în casă.

Sâmbătă seara este toată lumea linisită, din ferestrile fiecărei case străbat rasele luminei în tunerecul nopții. Apoi pe rând dispără și lumina aceasta, semn că creștinii noștri s'au pus pe somn. Însă chiar acum, după ce s'au aşedat toți, încep lucrul lor unii vînători misterioși de bani, sau mai bine numiți numismatici. În mintea acestora este

întărită credință, că în noaptea de Pasci ard banii îngropăți în pămînt. Uneori încep și lucrări de săpat, ca nesce archeologi, însă fără succes, căci necuratul aruncă căldarea cu bani mai afund.

Și acum urmează momentul cel mai însemnat.

Îndată ce au cântat cocoșii de meșul nopții, se aud mai multe bubuituri, pe care dacă le-ar audi un Englez, l'ar prinde frigurile de frică că s'a întâmplat explozii de dinamit. Noi scim, că aceste bubuituri sunt tunetul treasurilor din cimitirul bisericiei, care trezesc oamenii din somn, ca să se pregătească de biserică. Abia a urmat câteva detunări și pe toate dealurile pre toate văile și coastele acestui sat strălucesc cu veselie lumini, a căror răde străbatând prin ferestri complimentează unele altele. Întreg satul este iluminat și o soare cuprinde toate părțile lui. Oamenii merg la biserică compunând sunetul toacerelor și a clopotelor și când se face diua, serviciul divin s'au sfîrșit dimpreună cu împărtirea Pascilor (făcute din vin și pâine.) Celor rămași acasă încă se duc Pasci, căci nimenea nu cuitează a gusta ceva mai nante de a nu mânca Pascile.

Așadară, când e diua deplin, oamenii sunt așați după masă, pe care se află tot felul de mâncări, afară de fasole, prune uscate și zămă de cuc, a căror omenie s'a mâncat cu mămăligă.

da tinerilor nemaghiari ocasiune se învețe limba maghiară.

Temerile ridicate față cu dispozițiunile din proiect referitoare la esamenul de maturitate, continuă vorbitorul sănătatea. Nu va veni nici când timbul, precum se tem unii, ca în Ungaria să nu fie alte scoale decât numai maghiare. Legislativa Ungariei e cu mult mai înțeleaptă și moderată. Legea pentru naționalitate și dovada cea mai evidentă despre marinimotitatea maghiară și liberalismul maghiar. Legislativa va respecta legea aceasta. Legislativa n'are alt scop decât crescerea de patrioți buni de diferte limbi. Scopul proiectului nu e maghiarisarea.

Dispozițiunile din proiect nu vădă autonomia confesională. Partitorii autonomiilor scolare merg prea departe în pretensiunile lor, de aici vine, că între proiect și autonomie s'ar părăsi un abis mare. Autonomiștii se nu meargă prea departe cu pretensiunile căci ușor se poate întâmpla, să nu mai fie în stare a apăra autonomia. Ei ar putea ușor da ansă la o reacțiune, care se le facă imposibilă apărarea autonomiei, dacă aceasta vine numai încătăvă în contradicție cu interesele vitale ale statului. Vorbitorul recomandă primirea proiectului de lege.

După ce vorbesc în cestiu personală d. dep L. Mocsary, A. Kiss și L. Turgony urmează discursul dep. Otto Hermann, reprezentantele votului separat. Vorbitorul regretă, că ministrul de instrucție nu și-a clarificat sub cursul desbaterei punctul de mâncare și n'a dat vre-un semn, că ar fi aplicat la unele modificări, ce trebuie făcute în proiect. Punctul de mâncare al statului, accentuat în desbatere, a sedus pe unii dep. la afirmarea, că proiectul n'are alt scop prin puterea, ce dă statului, decât întărirea influenței statului și consolidarea statului. Lucrul este altceva. Scopul e a introduce sub mască constituțională absolutismul.

Punctul de mâncare confesional și național încă nu poate fi normativ în întrebări referitoare la ordinea din stat. Când e vorba însă de periclitarea autonomiei prin oare care lege, legea respectivă trebuie respinsă, căci autonomia confesională busola cea mai bună, care arată modul, cum se pot delătura disordinile din stat.

Proiectul de față este apt a provoca gravamine în partea didactică și cu totul necorespunzătoare. Votul separat singur poate să ne scoată din impasul, în care ne aflăm. Vorbitorul recomandă votul minorității.

Urmează a vorbi Iosif Gull. Vorbitorul regretă, că de astă dată nu se poate mărgini la punctul de mâncare a unui reprezentant al țării. Cele ce sau să fie în cursul desbaterei la adresa sasilor îl silesc și abate dela acel punct. Vorbitorul speră la început, că nu se va mai acăta nimenea de sasi. S'a amăgit. Cel dintâi a fost de ministru president care a început atacul contra sasilor amenințându-i că va veni un timp în care nici o putere omenească nu va fi în stare să mantuiască pe bietul popor săesc, resp. bună starea și naționalitatea acestuia. Delă toți ar mai fi așteptat asemenea atitudine, nici decât însă dela omul de stat, care stă în fruntea guvernului țării.

Vorbitorul arată netemeinică atacurilor ridicate contra sasilor și le respinge cu indignație. Toate asigurările că proiectul n'ar avea scopul de a maghiarișa, nu sunt alt ceva de către nesce apucături seducătoare. Asigurătorii seamănă oamenilor,

că te tot liniștesc, că nu o să te facă nimic, până când în fine te înădușesc.

Proiectul nu satisfac dorințelor și lipselor generale. Vorbitorul nu l primește, ci susține propunerea sa de conclus.

După ce vorbesc ministrul Trefort pentru proiect e d. Pronay contra urmează.

Președintele: Declar desbaterea de încheiată, Urmează acum votarea. Întrebarea va fi: Primesc casa proiectul de lege pe baza tecstării comisiunii pentru instrucție de basă la desbaterea specială; Se primește proiectul, atunci cade votul separat și propunerea de conclus a dep. I. Gull. Propunerea de conclus a dep. D. Pronay se va supune unei votări separate stând în contradicție cu proiectul. (Aprobare.)

Urmând votarea, majoritatea se declară pentru proiect; prin urmare cade votul separat și propunerea de conclus a dep. I. Gull. Asemenea soarte ca votul separat a avut și propunerea de conclus a dep. Pronay. Pentru ea au votat stânga extremă și o parte mare a opoziției moderate, contra ei partida guvernamentală, sasii, români și sârbii.

(Va urma.)

„Repatriarea” ciangăilor.

Idee de repatriare a ciangăilor împărtășita printr'un colțisor de Bucovina și Moldova s'a primit în Ungaria cu mare insusire, și realizarea ei s'a clădit de faptă măreță. Si cum nu? Ciangăii, sușin maghiarii, dau contingentul cel mai potrivit pentru întărirea elementului maghiar și îl vor pune pe acesta în stare a urmări cu succes maghiarisarea.

Bieții ciangăi, amăgiți, își vândură ce biet avură pe la locurile unde se aflau, își luără dină bună de locul amintirilor dulci din copilarie și urmară, fără săi trage samă de binele (?) cei așteaptă, invitațiilor șovinistice. Ajunși în patria străbună, la sînul, de care trăiră timp îndelungat despărțiti, li se păru schimbul pe un moment acceptabil. Primirea le-a fost una dintre cele mai splendide. Dar numai momentană le-a fost bucuria, căci destul de curând li se infățișă realitatea în toată golătatea, Așteptările n'au fost decât nesce ilusiuni nerealizabile. Sau îngelat în așteptări aceia, cari au inițiat acest op de colonisare, sau îngelat însă mai vertos ciangăii însăși.

Eată ce scrie „N. Pester Journal“ referitorul la aşederei ciangăilor în Ungaria:

„În loc să se împlinească condiționea, dela care depindea reușita opului de colonisare demn de toată lauda, s'a împlinit chiar contrariul. Guvernul nu s'a încumetat să luă asupra-și conducerea mișcării, a conces însă comisariului său să lucre pe după culise. S'a format deci un așa numit „comitet pentru ciangăi“, căruia au aparținut mai mulți bărbați de încredere și intimi de-a guvernului și membri respectabili din partida guvernamentală. Dar și acest comitet n'a condus nimic în cestiu colonisarei, lăsându-se să purtă de nas de nesce foi neprecaute și pline de fruse patriotică amăgitoare. Aceea care să încumetă să atrage atenție, precum a făcut și „N. Pester Journal“, că pentru crearea de colonii nu sunt de ajuns foisoarele nici chiar cele mai ingenioase a fost timbrat de reu patriot. Urmă expedițiuinea argonautică a principelui Odescalchi și consotii spre satele ungurești din Bucovina. Domnii aceștia aflără populația naivă și

nevinovată din satele amintite în cea mai mare iritație. Se vede că articoli de fond, scriși cu multă veră, au fost stabiliti până în vîile linisite ale acelora și le-au fost amețit creerii bieților oameni.

S'a adeverit adecă, că aproape întreaga populație e aplicată a veni în Ungaria. Mulți și-au vândut moșioarele la speculanți cu prețuri bagatele și sau pregătit de plecare. Ar fi putut veni mii — pentru atâtă sau fost făcut dispozițiunile de lipsă și venirea două mii și jumătate, ear alii, tot cam în numărul acesta, așteptau acasă mult dorita oară de plecare. Pentru de a încorona opul neprecațiunei, i-au măgurit pe acești sărmani șilieri pe drum într'un mod, care formează un contrast posomorit față cu prea modestă stare socială și prea modestul grad de cultură al acestor oameni simpli. Sgomotul transportului cu triumf a umplut de iluzii pe cei ce au venit, în privința sorti, ce-i așteaptă, ear celor de acasă le-a răpit mintea cu desăvârsire. Aceștia fără a se mai gândi, s'a pregătit de drum spre fabulosul „Eldorado“, și adă se află fără casă, fără lucru, dată pradă celor mai mari neajunsuri, ne mai gândind la altceva, decât la oara, în care vor fi recuirați din partea domnilor maghiari. Se sim buni bucuroși, dacă între secuii din Bucovina, colonisați în regiunea dela Panciova lipsa nu va lua dimensiuni neînvingibile. Într-acei rămași acasă va erupă de sigur amărciune înforatoare, dacă nu se va întreprinde ceva pentru mantuirea lor. Lipsa bate deja la ușa sărmanelor familiilor. În regiunea dela Panciova nu mai e loc pentru alte transporturi. Chiar și cei veniți sunt avisati la colibi de lemn și la ofertele publice în privința traiului. Într-aceea trec caravane cu multe sute de familii preste Transilvania în Ungaria. Aceia, cari posedau câteva pământuri și dispuneau de trăsuri proprii, și-au pachetat, urându-se a mai aștepta pe mantuitorii, muerea și copiii pe care și se îndreaptă că țiganii nostri nomadi spre țeară noastră spre a se coloniza. Aceasta ar fi în ordine, ba noi ne-am bucura din inimă de succrescă elementului maghiar, dacă s'ar fi luat măsurile de lipsă pentru primirea acestor coloniști. Nu s'a făcut însă nimic. Adă nu scie nimenea, ce se va întâmpla cu cei ce vin, cum se vor ocroti. Paul de Somssich, președintele „comitetului pentru ciangăi“, publică adă în „Pesti Napló“, un articol, în care recunoasce în parte gresalele comise la încenarea novei încercări de colonisare, se încearcă însă a declina dela comitet vina. Densul declară, că comitetul ar fi în stare a se îngriji de colonisarea încă a 300 până 400 familiilor. Dar, dice densul, ce să se întâmple cu aceia, cari se duși prin amăgiri false, și-au vândut moșioarele și sunt gata de plecare, și acum n'au unde să plece capul; Pentru starea tristă a acestor oameni demni de compătim, domnul Somssich face responsabilitate pe aceia, cari au stărtit în ei speranțe nebasate. Dar cine sunt persoanele acestea, întrebăm noi? Sunt elementele acele, cari ne-au timbrat de nepatrioți, atunci când dam sfatul, ca să sim circumspecti și să observăm o organizare cu plan în afacerea colonisării. Ce folosește responsabilitatea morală a astorfel de factori membrilor națiunii, cari se luptă cu foamea? Acum spre a pute alina încătăvă soartea acestor oameni săraci se face earășii apel la marinimotitatea publicului.

„Deocamdată ar fi bine să îsprinjam în patria lor de acum, ca să se poată susține în decursul anului viitor, până ce vom fi în stare a lăua măsurile de lipsă pentru realizarea colonisării.“

Către amădi se începe altă festivitate națională-religioasă. Se audă glasul toacelor și a clopotelor dela biserică, chemând pre creștini, apoi precum merg furnicile la furnicariu, așa se duc acum Ormidenii în cimitirul bisericiei. Fie-care duce în mână urcioare, donițe, oale cu grâu și cu lapte. Rudeniile fiecărei familii se grupează la mormânturile lor, așeză donițele, oalele și urcioarele în picioare pe earba, care va răsări, apoi gurile acestora se acoperă cu căte o cristă și pe cristă o lumină de ceară. Pare că acum și-au desfăcut ormidenii marfa în tērg să o vândă. Dar nu e așa. Aceste donițe, oale și urcioare s'au adus aici pentru a se da de pomana cum dic Ormidenii, s'au a se schimba păr pe păr cum îndrăsnesc mulți a dice. Întrădevăr fiecare oală, doniță sau urcior se da de pomana cutării mort pela rudeni sau vecini buni, în prețul căror și celor a primit pomana este datoriu a înapoia în schimb dăruiitorului altă pomana. Vedeti înțelepciunea Ormidenilor: ei sunt și cu cloca, și cu pui și cu ouă.

Isprăvindu-se schimbul pomanei, urmează vernea. Chorul clopotelor și a toacelor resună ne incitat acompaniate de bubuitul treasurilor aşedate în apropierea bisericii lângă un butuc mare ca chitul, care a înghițit pe prorocul Iona. Acest butuc se mistuesc de focul cel nestins, în care se rocesc pișcătoarea folosită pentru aprinderea duhului explosiv din treasuri.

Acum se incep de tocă și tras clopotele cu fectorii din sat. În turn sunt o mulțime. Când privesci la ei, pare că vedea capetele găscler puse în cora unei secuence, care merge la tērg. — Numai Anghel și lui Adămoc, poreclit Pērjol, nu vră să scie de suț în turn. Copii mai strigă după el și adă: „Pērjol cu capul gol“, căci a pătit o sodă racul anterii când era în turn să învețe mustă clopotelor. Atunci văzuse el o cioară sburând în apropierea turnului și voind a face o bravură își lăsa pălăria de mătase și aruncă cu ea după cioară. De ce să nu o arunce, că doară nu-i de sticla, apoi cioară nu au drept a se apropia de turn în diu de Pasci. Cioara naibei nu se lăsa și fi lovită de pălărie, fie măcar și de mătase, ci sbură mai departe cronicănd, ca când și-ar bate joc de bravura lui Anghel; însă cu pălăria se întâmplă mai rău, căci vîntul o duse și o aruncase chiar pe butucul cu foc, unde nefind nimici să o mantuiască se părojoli de tot și când sosì Anghel acolo, pălăria era numai scrum. Atunci trebuì se umble cu capul gol până când altul îi aduse o pălărie urită cu plotog. Din aceea di a rămas numele lui Anghel „Pērjol cu capul gol“. De aci morala: să nu arunci din turn pălăria după cioare.

(Va urma.)

Către amădi se începe altă festivitate națională-religioasă. Se audă glasul toacelor și a clopotelor dela biserică, chemând pre creștini, apoi precum merg furnicile la furnicariu, așa se duc acum Ormidenii în cimitirul bisericiei. Fie-care duce în mână urcioare, donițe, oale cu grâu și cu lapte. Rudeniile fiecărei familii se grupează la mormânturile lor, așeză donițele, oalele și urcioarele în picioare pe earba, care va răsări, apoi gurile acestora se acoperă cu căte o cristă și pe cristă o lumină de ceară. Pare că acum și-au desfăcut ormidenii marfa în tērg să o vândă. Dar nu e așa. Aceste donițe, oale și urcioare s'au adus aici pentru a se da de pomana cum dic Ormidenii, s'au a se schimba păr pe păr cum îndrăsnesc mulți a dice. Întrădevăr fiecare oală, doniță sau urcior se da de pomana cutării mort pela rudeni sau vecini buni, în prețul căror și celor a primit pomana este datoriu a înapoia în schimb dăruiitorului altă pomana. Vedeti înțelepciunea Ormidenilor: ei sunt și cu cloca, și cu pui și cu ouă.

Isprăvindu-se schimbul pomanei, urmează vernea. Chorul clopotelor și a toacelor resună ne incitat acompaniate de bubuitul treasurilor aşedate în apropierea bisericii lângă un butuc mare ca chitul, care a înghițit pe prorocul Iona. Acest butuc se mistuesc de focul cel nestins, în care se rocesc pișcătoarea folosită pentru aprinderea duhului explosiv din treasuri.

„Bács-Bodroger Presse“ din Neoplanta scrie în afacerea aceasta în numărul 17 din 22 Aprile a. c. următoarele:

„În decursul săptămânii acesteia au trecut prin orașul nostru mai multe rânduri de ciango-maghiari, fie-care rând constă din câte 15—20 persoane, bărbăti și mueri. Acestia se reîntorceau spre patria lor veche — spre Bucovina —. Oamenii aceștia amărți, căduți jertă nebuniei șovinistice maghiare, au dat ascultare amăgirilor nechipuite și-au vândut casă și curte și a părăsit comunitatea regulată, în care se aflau spre au cultivat o glă amenințată de elemente, o chemare aceasta, de care s-a spăimântat chiar și coloniștii germani și sau îndepărtat după o luptă zadarnică cu elementele. Ei se aflau, treând pe la noi prin oraș, într-o stare deamnă de deplâns. Lucrul cel greu, în care ciangăii n-au fost inițiați, apoi neînsemnată rebonificare împreunată cu acest lucru, care abia ajunge pentru acoperirea lipselor dîlnice, colibile slabe și primitive, ce li s-au oferit în regiunile acestea nesănătoase și în fine săracia, ce a rezultat din impregnarea aceasta, i-au silit pe bieții ciangăi a părăsi coloniile abia ocupate...“

Varietăți.

* (Necrolog). Gerasim Lupea paroch rom. gr. or. în comuna Nadeș în urma unui morb îndelungat în 28 Martie st. v. după împărtășirea cu sănătele taine în etate de 32 ani și al 10 lea a fericei sale căsătorii a incetat a mai fi între cei vii

Remășițele repausatului să înmormântat în 30 Martie în cimitirul gr. or. din Hetiur, unde în timpul din urmă a boalei se strămutase pentru apropierea de medic la socrul său. Deplâng pre repausatul soția Agafia, nată Boiu cu unica fică minorană Iuliana, părintii, surorile și frații, cumnații cununate și toți pretenii și cunoșcuții din giur ca pre un brav tată, sociu în căsătorie, fiu, frate și adeverat preot în și afară de biserică, carele în timp de 10 ani, ca preot s-a făcut vrednic de stima și iubirea celor ce l cunoșceau.

Deplâng perderea prea timpurie a repausatului comuna bis. din Nadeș, carea a perdit în Gerasim Lupea pre bunul său preot și păstorul susținut de votat pentru binele, buna stare și înaintare a filor sei susținută în trebile scolare și bisericescă.

Fie-i țărini ușoară!

Nr. 95

[412] 2—3

EDICT.

Ana Pușcaș legiuță, muere a lui Ioan Toma din Borhid, comitatul Satu-Mare, aparținători la protopresbiteratul Cetăței de peatră, părăsind cu necredință de 9 ani de către pe legitimul ei bărbat pribegește în lume, fără a se ști locul ubicației ei, așa amersurat prescriselor legei și cu în cuvînțarea Preavenerabilului Consistoriu archidiecesan dto 3 Martie a. c. Nr. 879 B. este citată, a se prezenta în termin de trei luni de la prima publicare înaintea subscrisului scaun protopresbiteral, ca for matrimonial, căci la din contră și în absență ei se va pertracta și decide procesul intentat asupra-i de bărbatul ei.

Cărpeneș, 30 Martie 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al Cetăței de peatră ca for matrimonial.

Ioan Sovrea m. p., administrator protopresbiteral.

Nr. 182

[411] 2—3

EDICT.

Zacharia Radoiu din Hălchiu, legiuțul bărbat al Paraschivei George Oancea, tot din Hălchiu, scaunul protopresbiteral I al Brașovului, carele mai mult ca de 5 ani de către pribegește în lume fără de a se ști, unde se află și de mai trăiesc, este prin aceasta cu scirea și în cuvînțarea Preavenerabilului Consistoriu archidiecesan dto 31 Martie a. c. Nr. 4702/1882 B. citat ca în termin de trei luni de la prima publicare a acestui edict să se prezinte înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absență lui se va per-

tracta și decide procesul divorțial, intentat asupra-i de soția sa.

Brașov, 9 Aprile, 1883.

Scaunul ppresbiteral gr. or. al tractului I. al Brașovului ca for matrimonial de I instanță.

Nr. 150 1883 [406] 3—3

Citațiune edictală.

Maria Ioan Utan, alias Munteanu căsătorită Nicolae Cândă, din Apoldul infer. cercul Mercurii, carea mai bine de 3 ani și a părăsit bărbatul fără a se ști ubicația ei, prezintă pe baza decisului consistorial dto 24 Martie a. c. Nr. 5085 1882 — se citează a se prezenta, în termin de 6 luni de la prima publicare a acestei citațiuni, înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra-i se va pertracta și decide și în absență ei.

Dela scaunul ppresbiteral gr. oriental al tractului Mercurii ca for matrimonial.

Mercurea 6 Aprilie 1883.

Ioan Droc m. p., adm. prot.

Mașine de semănat cucuruz
(de două și trei săruri)

Pluguri de săpat și mușunoit
(săpat a două oară)

se află foarte eficiente

la [410] 3—3

Andreiu Rieger.

Fabrică de mașine agricole Sibiu.

Un clavier

de 6 octave, renovat se dă în schimb pentru mijloace solide de traiu sau alte obiecte de preț. [402] 6

Adresa: **Piano. Brad-Hunyad.**

La nrul acesta se adaugă un suplement.

Editura și tipariul tipografiei archidiecesane.

Redactor răspundător Nicolau Cristea.

a [413] 2—2

Fabricei de oroloage Fromm.

căm, că Marți, a treia di de Pasci, junimea română de acolo și-a petrecut cu joc în sala restaurației din loc până de cătră seară. Atunci eșind fiecare ca să se ducă pe acasă au fost întâmpinați de nisice conlocutori săsi, ca din senin, cu bătăi în căt au fost mai mulți dintre cei surprinși fără veste, răniți cu petri, securi și alte obiecte. Vornicul din comună, ni se spune, că a asistat la spectacul acesta săngeros și n'a întrevenit spre împăciuirea tumultuanților. Curios nu se pare nouă un incident. Ni se spune că unul dintre săsii bătăuși, după ce a spart capul unui român, l-a îndreptat să cheme pe muscali, ca să resbune pe români. De când datează insinuările aceste „patriotice“ ungurescă între săsii din Cristian?

* (Condamnată la moarte,) după o telegramă din Belgrad, este Elena Marcovici atentatoarea regelui Milan al Serbiei.

Loterie.

Miercuri 25 Aprile n. 1883.

Sibiul: 28 65 74 84 76

Bursa de Viena și Pesta.

Din 1 Maiu n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.30	120.10
Renta de aur ung. de 4%	89.45	89.50
Renta ung. de hârtie.	87.80	87.85
Imprumutul drumurilor de fer ung.	137.75	137.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.65	91.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	98.20	98.50
Renta de aur austriacă.	99.30	99.50
Obligațiuni ung. cu clausul de sortire.	98.50	98.25
Obligațiuni urbarie temeșivane de.	98.70	98.75
Obligațiuni urb. temeș. cuasul sortire.	98.50	99.—
Obligațiuni urbarie transilvane.	99.—	98.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice.	99.—	99.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimei de vin.	97.50	97.75
Sorți de stat dela 1860.	132.50	115.—
Sorți ungurescă cu premii.	114.35	114.50
Sorți de regulare Tisei.	111.—	111.—
Achiziții de bancă austro-ung.	83.5—	83.5—
Achiziții de bancă de credit ung.	78.70	98.—
Achiziții de credit aust.	98.10	87.58
Datorie de stat austriacă în hârtie.	132.25	315.80
Datorie de stat aust. în argint.	79.05	78.85
Strisori fonciari ale institutului „Albină“.	100.30	100.30
London (pe poliță de trei luni).	119.80	119.75
Galbin.	5.66	5.65
Napoleon.	9.50	9.51
100 marce nemțesci.	58.50	58.50

Numai odată

se ofere o ocazie așa de favorabilă de a procura un orologiu excelent cu

jumetate prețul.

Desfăcere grandioasă.

Raporturile politice, care s-au ivit în întregul continentul European, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masă, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintâi și cea mai însemnată fabrică de orolaje, a închiș de o camă fabrica să, încredințându-ne pe noi cu vîndere fabricatelor sale. Acestea așa numitele orolaje-de-buzunară-Washington sunt cele mai bune de pe lume, sănătoase și elegante gravurate și înfrumusețate și luate după sistemă americană.

Toate orolajele sunt repassate (esaminate) pe secundă și garanțiată pentru fiecare 5 ani.

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celor mai severe, ne obligăm prin această publică, că suntem gata a reprimi și schimba fiecare orologiu, ce nu convine.

1000 remontoare de buzunară fară cheie de

intors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acuratețe extra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai multe fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 encore exemplare de Iucs din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticla lată de cristal, mai multe fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 orolaje-cilindre înfrumusețate în capsulă de nickel argint, cu sticla lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț și medalion și cutie de catifea, mai multe fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 orolaje encore de argint veritabil de 13 loji, probat de oficiul monetar c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloajele au costat mai multe fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

Comandând cineva orolaje pendule are să adauge și o arvnă.

Adresa:

Desfăcere de orolaje

a
Fabricii de orolaje Fromm.
Vienna Rothenburgstrasse Nr. 39, Parterre.